
Premiera igre Kri na mačjem vratu

RADIO SLOVENIJA 1, 18.11.2017, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.44

Na Mali sceni Mestnega gledališča Ljubljanskega so sinoči premierno uprizorili igro Kri na mačjem vratu. Nemški avtor prezgodaj umrli Rainer Werner Fassbinder, sicer znan predvsem kot filmski režiser, jo je napisal leta 1971. Prvo slovensko uprizoritev igre je v prevodu Milana Štefeta režirala Ivana Djilas. Predstavo si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK: V Fassbinderjevi igri je Nezemljanka Phoebe Zeitgeist poslana na Zemljo s tuje zvezde, da bi napisala reportažo o človeški demokraciji. Pri raziskavi jo ovira predvsem to, da ne razume govorce ljudi. Phoebe opazuje, posluša in se nekoliko uči, najprej prisluhne monologom posameznikov, ki so opredeljeni predvsem s poklici, socialnim statusom, policaj, ljubica, vojak, učitelj. V nadaljevanju posluša dialoge med njimi. Kar sliši priča o njihovem nelagodju v svetu v katerem živijo, o moči in podrejanju, o hrepenenju po ljubezni in nezmožnosti ustvarjanja pristnih in smiselnim medčloveških odnosov. Tudi s harmonijo, še poudarja dejstvo, da je celotna igra sestavljena iz fragmentov, tudi liki so začrtani približno, začasno, poljubno. Nezemljanka si posamezne stavke zapomni in jih navsezadnje uporabi in z njimi izzove nerazumevanje in zgražanje. Režiserka Ivana Djilas je dogajanje postavila v nekakšen klub, kraj naključnih in nezavezujočih srečanj. Domiselno je vpeljala lik DJ-ja, igra ga Murat, ki smiselno povezuje dogajanje, mu daje zanimivo zvočno podobo in celo dobrodošlo humorno razsežnost, ki je pri Fassbinderju ni. Ob skoraj neverbalni Phoebe Zeitgeist Tini Potočnik Vrhovnik, je večina vlog zanimivih bolj v drobcih kot v celoti. Raziskavo o človeški demokraciji pa je navsezadnje prej kot ne razmišljanje o jeziku kot sredstvu nerazumevanja med ljudmi.